

Offensiv konvention: TJ:s 2NT

Ursprung: Konventionen skapades av Johan Pettersson (Tok-Johan på anslagstavlan) då prickhysterin rasade som mest, i ett försök att ha ett naturligt bud (utan prickar), men ändå rätt så komplicerat att möta.

Skapat datum: 2000-05-05

Syfte: Konventionen skapades i protest mot att bridgen håller på att bli en mer och mer exakt vetenskap. Det räknas färglängder hit och hp dit och viljan att hela tiden få reda på allt och kunna ta reda på exaktheter breder ut sig. Vi spelar ett kortspel, ibland måste man gissa, det ska inte gå att kunna räkna ut allt.

Beskrivning

Öppningsbudet 2NT lovar jämn fördelning och 9-12 hp (kan innehålla femkorts högfärg). Båda i paret använder treläget som slutbud. Svarshanden passar eller bjuder på treläget (med minst femkortsfärg) om inte utgångsstyrka finns, men observera att passet har stor prioritet före ett slinkbud. Slinker gör man när något bud blir dubblat. 3NT är också slutbud (vem vet vad svarshanden har, ena gången förstärkt spärr, andra gången ärligt menat). Enda kravbud är 4♣ som ber öppnaren bjuda sina färger nedifrån.

Denna konvention genererar ibland ett dåligt resultat men enligt min mening lika ofta, eller t o m oftare, bra resultat. Förvånansvärt ofta kommer man till ett läge där båda paren måste gissa sig till rätt lösning.

Kommentaren som man ofta möter är att det är ju bara att dubbla. Praktiken har dock visat att partnern till den som dubblar, oftare bjuder än står med dubblingen. Alltså, först måste den med öppning gissa på att D är rätt bud, vilket det inte alltid är. Sedan måste partnern fundera på bud eller pass. Budgivningen går:

2NT – pass – pass – D
pass – 3♠ – pass – ??

Återigen ett gissningsläge, och vad har partnern till 2NT-öppnaren? Ibland kommer en straffdubbling!

Från början användes budet i alla lägen, men kom senare att modifieras i zon mot ozon samt i fjärde hand. Då det inte användes alls. Detta blev efter en tid alltför jobbigt att komma ihåg, man fick ju inte heller använda konventionen lika ofta, så man återgick till att använda den i alla lägen. Flera andra par har anammat konventionen som bl a använts på flera silvertävlingar och DM i Ångermanland med bra resultat. Detta är inte en konvention för fyrmanna, även om den provats där också.

Det bör påpekas att det krävs stor etisk närvaro, man måste ju öppna på alla jämna 9-12 händer, oavsett zonförhållande. Risken är t ex att man i zon mot ozon tenderar att ha 11-12 hp men passar med 9-10 hp.

Variationer: I zon mot ozon samt i fjärde hand kan man välja att inte använda konventionen. I zon mot ozon kan det bli lite väl dyrt och i fjärdehand kommer man onödigt högt.

Förslag till försvar:

D UD men partnern bör ofta omvandla till straffdubbling genom att passa.
3X Inkliv bör lova öppning, om inte, så i alla fall en bra färg med minst 10 hp.

Version & datum: 1 - 2002-12-3029

Beskrivet av: Johan Pettersson, <mailto:J.P@va.itv.se>